

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Articolele nefrancoase nu se pri-
mesc. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroaurile de manufacturi:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inscrise mai primesc în Viena
Adolf Hesse, Alois Schönerer & Vogler
(G. H. Hesse), Heinrich Schönerer, Alois
Herschel, M. Duka, A. Oppel, J. Dna-
shberg; în Budapesta: A. F. Gold-
berger, Anton Hetsi, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dausch; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
permanență pe o colônă 8 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicările mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. și 80 hant.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 6 cr. v. a. și
15 hant.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 106.

Brașov, Sâmbătă 12 (24) Mai

1890.

Brașov, 11 Mai st. v.

Proiectul de lege pentru re-
visuirea legii incolatului s'a adus
în zilele acestea la desbatere în
camera deputaților din Pesta.

Deputații din partida stângei
extreme, séua kossuthiștilor, au
evitat în vorbirile lor de a spune,
că scopul acestui proiect este
reînțetățenirea lui Kossuth, care
cu ziua de 1 Ianuarie 1890 a în-
cetățit a mai fi cetățen al stă-
tului ungar.

Cu toate acestea s'au găsit de-
putați, cari numai partizanii ai gu-
vernului nu se pot numi, cum e
și contele Stefan Karolyi, cari au
mărturisit, că proiectul de lege
nu s'a adus decât numai pentru
idolul dela Turin, și astfel s'au
declarat contra proiectului, lucru
ce l'a făcut și Apponyi, șeful partidei
oposițiunii moderate, care de alt-
minte mai în toate cesiunile a
mersu mână 'n mână cu partida
kossuthistă.

În această afacere guvernul,
prin graiul ministrului-președinte
Szapary, a luat dela început po-
zițiune în contra proiectului. Și
nici nu se putea altfel, când știut
e, că proiectul de lege pentru re-
visuirea legii incolatului nu era alt-
ceva decât o manifestațiune în
contra Maiestății Sale Monarhului,
o manifestațiune în contra dinas-
tiei și în contra oricărei legături
a statului ungar cu jumătatea de
dincolo a monarhiei, cu Austria.

Acăsta a recunoscut-o, ori mai
bine și-a trebuit să o recunoască
înșuși guvernul, în numele căruia
contele Szapary s'a provocat la
scrisoarea lui Kossuth din 9 De-
cembrie anul trecut, în care
revoluționarul și antidinasticul
Kossuth a declarat, că sub rap-
porturile de aji nici nu vrea să
fiă cetățen ungar și nici nu se

va considera nici-odată ca supus
al actualului cap al statului.

Ministrul Szapary a și cerut
camerei să respingă proiectul,
bine știind, că primirea lui ar fi
fatală pentru orice guvern, cum
fatală a fost această afacere și
pentru sdrobotul „sdrobotor al
națiunilor nemaghiare”, pentru
d-lu Tisza, care a dispărut în lu-
mea neantului, ca ceva ce nu mai
este și nici n'a fost.

Caracteristic pentru simțē-
mintele „patriotice” și „dinastice”
ale kossuthiștilor este espectoră-
rea deputatului Helfy, că respin-
gerea proiectului ar însemna „a huli
pe Dumnezeu”.

Nu-i vorba, președintele came-
rei a dat imediat un avertis-
ment marelui adorator al re-
voluționarului și antidinasticului
Kossuth, dăr espectorărea lui Helfy
rămâne cu toate acestea ca o cali-
ficare a „patriotismului” și „di-
nasticismului” tuturor acelor
pretinși „patrioți” unguri, cari au
grămădit pe garbovul din exil
cu diplome de cetățeni onorifici.

Dăr espectorărea kossuthistu-
lui Helfy e și o dovadă despre
simțēmintele creștinesci, de care
sunt nutrite inimile adoratorilor
lui Kossuth. Au și nădrăvăniă
ungurască: a lăsa pe dușmanul
dinastiei și al monarhiei, pe ini-
micul neîmpăcat al națiunilor
nemaghiare, pe care le-ar fi șters
de pe fața pământului, decât ar fi
stat în puterea lui, a lăsa, și-
cem, să-și ispășescă păcatele, în-
semneză „a huli pe „Dumnezeu”!

Espectorărea lui Helfy va rē-
mâne o pată neștersă pe „patrio-
tismul” și „dinasticismul” celor
cari au nerușinata cutezanță a
timbra la orice ocaziune de „ne-
patriotice” pe cele mai fidele po-
pore ale tronului și monarhiei,
numai fiindcă acestea sunt hotă-

rite a și apără chiar cu sacrificiul
vieții individualitatea lor națio-
nală!

Discuția asupra proiectului a-
mintit însē, care de bună sēmă
va fi respins, ne mai dovedesce
încă un lucru: că și dușmanii
națiunilor nemaghiare știu de frică,
când în pornirile lor sinistre li-se
pune cu energiă stavilă.

Vorba ceea: Domn de vrēi a
fi, să fii, dăr de frică totu să știi.

DIN AFARĂ.

Bismarck despre situația actuală.

Diarul „Matin” din Paris publică
o lungă convorbire, ce a avut-o un
colaborator al său, Henry de Houx,
cu principele Bismarck, din care
convorbire estragem următoarele
enunțaiuni ale fostului cancelar
german, privitoare la situația
actuală europeană:

„Germania”, dīse Bismarck, „nici-
odată, dăr bine să mă înțelegi, nici-
odată nu va provoca la război pe
Franța. Germania nici din depăr-
tare, nici din apropiere, nici im-
ediată și mediată nu va căuta
pretextul unui război. Dăr noi,
chiar și dacă am vrē, nu v'am
pute ataca pe d-vostre, fiindcă
constituția noastră oprește ca
noi să folosim pe apărătorii patriei
și glōtele noastre pentru un răz-
boi ofensiv. Dacă noi am vātēma
constituția, atacându-vē pe d-
vostre, poporul și-ar întorci
armele, ce i-le-am îndatāt, asu-
pra guvernului. Poporul
german e tocmai așa de paolnic,
ca și de patriot, și bucură să
varsă sângele pentru integritatea
patriei, dăr vai aceluia, care l'ar
scōte din munca și liniștea lui,
ca să-l ducă la un război ofensiv.
Poporul nostru a devenit
industrial și comercial, trăgēndu-
solișul posibil de unde pōte. Po-
porul nostru nu se află într-o stare
așa de imbecilă ca al d-vostre și
nu trāesce pe un pământ binecūven-
tat de natură; cu toate acestea a
făcut progrese așa de mari, încāt
astăzi mai multă și aduce lui
pacea decât războiul. Dăr pen-

tru asta el ar purta un război cu
atāt mai mare insuflețire, pentru
că el ar trebui să-și apere fructele
ostenelelor sale așa de mari. El
însē nu se va compromite nici
odată prin un atac ne'ndreptățit,
afară de aceea nici n'are
drept la teritoriul străin... Sē
ne războim cu d-vostre, și de ce,
cāci noi n'avem nimic de luat
dela d-vostre? Totu așa n'am
avē cauză nici pentru un alt răz-
boi. Spre ce scop să purtăm noi
un război? Noi nu pretindem
nimic, nici pământul Germaniei
de jos, nici ținuturile baltice,
cari foarte greu sunt de mistuit.
Noi credem, că integritatea
Franței este necesară tocmai așa,
ca și integritatea Austro-Ungariei.
Noi știm foarte bine, că Rusia
ar sări în ajutorul Franței,
dēcā noi v'am ataca, întocmai
cum am pași noi la mijloc, dēcā
Rusia ar ataca pe Austro-Ungaria...
Eu am dorit pace cu Franța.
Potu dīce, că am voit pacea
chiar și cu incidentul Schnaebel.
Desarmarea este o chimēră; po-
porele nici-odată nu se vor
încere în lealitatea vecinilor
lor... Am făcut război ca să
crez Germania, am încheiat
alianțe pentru că am iubit
totdeuna pacea și ca Germania
să rămână totdeuna nevătămă-
tă și neatinsă.”

Vorbindu de un război cu Rusia,
cātră corespondentul lui „Nov.
Vremja” Bismarck a dīșit:

„Eu totdeuna am fost contra
unui război cu Rusia. Dacă crede
cineva, că nu este lucru grozav
a te război cu Rusia, amar
se înșel. A purta în Zanzibar
un război nu e lucru primejdios,
dăr un război în Rusia ar fi
foarte periculos și fără de scop...
A te război cu Rusia e mai
primejdios ca cu ori și care
altă putere, fiindcă n'are
numai putere militară, ci ea
te învinge cu erna și cu depăr-
tarea, dou din cele mai
puternice arme ale ei... și ce
e mai mult, poporul rus ar
înșel, pe cari alte popore
abia le vor avē: el totdeuna
este îndestulit cu ce are,
precum și cu modul său de
traie. Toate acestea asigură
pe Ruși în contra unui război
ofensiv...”

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de Julia.

II.

În suburbiul unei mari reședințe
a Germaniei de nord, într-o umbră
și ascunsă grădină, zăcea modest
căsuță. Evităm însemnarea de „Vilă”,
cāci acest edificiu simplu avea
așa puțin drept a și însuși
această titulatură, ca și altele
cu miile asemenea lui. Singur
proprietarul, care după o petrecere
de mai mulți ani pe clasicul
pământ sudic și-a adus unul
dintre cele mai moderne
modeluri de edificat, ar pute
da o asemenea numire monotonei
lui locuințe, ce o considera ca
o ironie proprie. Afară de
aceea gustul lui era pentru
simplitate; ori-ce aparință
falsă uria din adăncul sufletului,
așa că ori cărei pasiuni
moderne, ce i-ar pute înălța
simplul lui nume, i-se opunea
hotărît.

Acăsta direcțiune reală, care
la un bărbat atāt de tiner
foarte arare-ori se ivește
într-un mod așa de expresiv,
il îndreptăția la temerea,
că cu timp ea s'ar pute desvolta
într-un fel de

asprime și de nesuferibilă
pedanterie. Întēplarea însă
și află compensațiune, care
după descrierea acēsta va
suna straniu: bărbatul era
artist-sculptor. Și era un
artist în înțelesul strins al
cuvēntului. Încă din frageda
tinerețe începēndu cultivarea
acestei arte i-a părut cea
mai înălțătoare dintre toate
surorile ei, căci o simțea
mai aproape înrudită cu
prototipul și spiritul omenesc.
Și cu toate acestea atāt de
sublimă și atāt de departe
i-se părea lui acēsta, încāt
numai cu o sfōsă trăgănare
s'a apropiat de templul ei.
Când însă genul lui necurmat
il împingea înainte și l'ă
silia a și cuprinde capacitatea,
ce alții de mult i-o recunoscuseră,
ajunse la deplina și imbecilă
cunoscință, că și el este
chiamat ca prin manifestarea
frumosului și prin sublima
nobilizare să înainteze spre
desăvīșire și astfel să se
apropie cătră unicul și
adevărătul frumos.

Pe trāsurile, încă june,
ale feței sale, era întipărit
adănc timbrul serioșității,
ce părea că-l îmbetrāesce.
Ore într-adevăr așa era?
Nu părea acēstă față
luminată cu indispensabila
lumină a nordului — atelierul,
în care singurul spirit de
înfrumșetare a proprietarului
a fost de ajuns pentru a

satisfice dorința și a îndestuli
recerințele sanctuarului
unui artist?

Elu tocmai veni din o sală
învecinată, unde a dat
instrucțiuni la nise lucrători,
ce erau ocupați. Densul
încă e în îmbrăcăminte
ordinară de lucru, cu
daltă în mână, er un
praf fin și alb, ce-i
acoperea vestmintele și
barba-întunecată,
arăta, că artistul se
află în mijlocul plăcutei
sale activități.

Elu vrea să pășescă
dinaintea unei grupe de
marmoră, la care-i mai
rēmase numai aședarea
unei mâni; privirea lui
însē se opru pe o altă
grupă din unghiul
contrar al atelierului,
și acēsta era, care-i
fărmece rarul suris de
pe buzele sale. Era un
micuț și grațios Cupido
din marmoră de Carara,
plecatu pe genunchiu-
rotund, cu arcul întins.
Micul deu se părea a
avē intențiunea de a și
descărca săgēta; așa de
cu măestrie e sculptată
carnea lui, așa de miș-
lesce i-se jucau moile
gropișe, ochii și obrăjii,
și așa de favorabil
cādea în momentul
acesta lumina pe figura
acestui copil ca de vre-o
șese ani, încāt își venea
să cređ, că s'ar mișca
o suflare caldă în
această fermecătoare
figură.

Și totuși nu! Ce
nebună asemănare,
cāt de sērăcă, cāt de
rece și mōrtă e cea

mai sublimă creațiune a
mānei omenescē pe lângă
marele cap de operă al
Sculptorului!

Lângă statuă sta rădimită
o copilă micuță, ca de
trei ani. Mănuța ei roșie
și-o ținea înfășurată în
jurul grumădului micului
deu și și apesa înviorat
obrăjor de obrăjorul lui.

Ea zări pe cel ce
întrase și alergând spre
el strigă:

„Gândesce, tată,
micul tiner vrē să
împusce, dăr Greta
nu s'a îngrozit, Greta
l'a sērutat!”

Împărțășirea nu era
tocmai nouă, căci Greta
în intima-i cunoscință
cu „albele păpuși ale
tatās-o”, încă de mult
ar fi putut da un
esamen bine succēs
despre ocupațiunea
micului tiner. Tatăl
luă pe micuța în
brațe și-o desmerdă,
pe când o espresione
neesprimabilă și
fericită lumina
trāsurile lui, ce
păreau întinerite,
așa că și venia să-
l cređ mai mult
de-un frate mai mare,
decāt de tatăl
copilei.

Însē acēsta a fost
numai un fugitiv;
el trebuia în fine să
pună copilă jos și să
se reîntorcă la
lucrul său, pe care
și-a propus a-l
termina încă înainte
de a trece
amurgul. Fața
lui își luă
erăș espresione
întunecōșă

Pressa rusescă și toastul împăratului german.

Toastul împăratului german în Königsberg a făcut sange rău în Rusia. Pressa rusescă mereu se ocupă de el, considerându-l ca un toast scandalos și turburător de liniște. Deși împăratul german — dice corespondentul din Petersburg al lui „Times” — a înțeles în toastul său pe ostașii din Prusia sudică, care au luat parte la războiul francez din 1870, totuși aici se crede ca sigur, că împăratul a înțeles direct pe Rusia, ca pe unicul inamic posibil, pe care sabia populației Prusiei sudice îl va face să-i simtă puterea. Privitor la aceste „Novoje Vremja” dice: „Dacă n'am scî, că cu ocazia toastelor de câte ori se calcă hotarele, abătându-se dela cele ce voiau se dică, ar trebui să considerăm toastul din Königsberg ca o amenințare directă și ca o provocare nemijlocită contra Rusiei”. Organul rusesc mai adaugă, că originalitatea vorbirei împăratului german stă în aceea, că elu apelază fără de nici o cauză la sabia tuturor acelor provincii, pe care le-a vizitat. „Grajdanin” susține, că toastul împăratului german nu se unescă nici cu visita împăratului în Rusia, nici cu acele considerațiuni umanitare, pe care le arată față de poporul muncitor german.

Pregătiri de război.

Diarului „Pester Correspondenz” i-se scrie următoarele din Cracovia:

Foile militare rusești se ocupă de nou într'un mod foarte viu de întăriturile dela Lemberg, Cracovia și Przemysl. Este adevărat, că afacerea are cu multă mai mare însemnătate decât s'fi fost trecut cu vederea de către vecinii noștri, dăr agitația, cu care aceste foi își facă critica lor, este o puternică mărturie, că numitele întărituri nici decăt nu sunt după gustul lor...

Fără-cine scie, că regimentele austro-ungare așezate în Galiția sunt provădate cu cele de lipsă numai ca în timpul de pace, pe când armatele rusești așezate la granițele Poloniei rusești, în Basarabia și la granițele prusiane, sunt provădate cu toate cele de lipsă pentru un război serios și lung. Considerându, că deslegarea marel enigme depinde în urma urmelor dela caprițiile autocratului rusesc și dela voința lui, considerându mai departe, că o prea mare încredere din parte-ne ar aduce mari pericole pentru noi, înțelegem pe deplin dispozițiile luate de comanda supremă, de a se grămădi armata la punctele mai espuse pericolului. Procurarea furagiului (nutrețurilor) de lipsă pentru cava-

leria și artileria fiind încredințată furnisorilor austriaci și maghiari, sperăm cu mare încredere, că aceștia nu ne vor păgubi prin prețuri ce trecu peste marjele normale. Inspectorul general al artileriei a vizitat de curându toate depozitele ținătoare de raionul armatei de nord și activitatea îndoită din arsenalul din Viena împrăștiă toate îngrijirile, care se iviseră în urma scirilor răs-pândite, că e lipsă de material necesar. Poporațiunea polonă urmărește cu mare interes dezvoltarea evenimentelor...

Din dieta boemă.

La 19 Maiu n. principele Lobkowitz, președintele dietei boeme, a deschis debaterile printr'o vorbire rostită parte în limba cehă, parte în limba germană. Lobkowitz a salutat viu pe deputații germani și a dat expresiune bucuriei, că toți deputații cercurilor germane sunt de față. Scopul acestei diete, a dîșu Lobkowitz, este slăbirea și pe cât se pôte ștergerea contrarietăților naționale. Pactul s'a făcut sub auspiciile Maiestății Sale, dîșe prințul sfîrșind vorbirea de deschidere cu trei „hoch”-uri la adresa Maiestății Sale.

S'au constatat apoi mandatele, dintre care Germanii au 20. Dieta se va ocupa mai întâi de separarea în două părți a consiliului de cultură al țării și a consiliului scolar, apoi de proiectul de lege pentru școlile minorităților, er legea privitoare la curii, precum și noua lege electorală nu vor veni la dezbateri decât mai târziu.

În ședința dela 20 Maiu n. deputatul Kinsky a propus, ca toate proiectele privitoare la pact să se pună la dispoziția unei comisii de 27 membri. În numele Cehilor tineri Kutschera a declarat, că nu se opune la acesta fiindcă și Cehii tineri doresc, ca să se facă toate încercările de a se elimina din pact părțile păgubitoare. Propune apoi ca să se alegă o comisiune de 36 membri și nu de 27, dăr propunerea acesta a căcută față cu a lui Kinsky. La cererea lui Gregr s'au cetit ca la 800 de apelațiuni în contra primirei pactului. În ședința de după prânz Cehii tineri au voit să impedeze debaterile făcend obstrucțiune. Conducătorul Cehilor tineri, Gregr, a mai propus să se amâne debaterile asupra pactului până când se vor pute presenta protocoale luate, dăr propunerea lui în urma vorbirei lui Plener nu s'a primit. După acestea prințul Schwarzenberg a declarat, că cuvântul dat în Viena nu se pôte retrage. Abia s'era la 8 ore și-au luat debaterile cursul lor firesc. Cehii tineri au

protestat cu toții în contra singuraticelor puncte din pact. Debaterile continuă.

SCIRILE PILEI.

Din dieta ungară. În ședința dela 21 Maiu n. c. s'a continuat dezbateri asupra proiectului lui Iranyi. După deputatul Thaly a vorbit Dárday Sándor în contra proiectului, dîșend întră altele, că Aiudul n'a căcută la 1848 jertfa ideilor revoluțiunii, ci a rățărilor de mai târziu ale lui Kossuth. A vorbit apoi Mocsary condamnand declarațiile raportorului, care a dîșu, că cel ce-și uită de patria sa merită să fi despoiat de dreptul de cetățen. Mocsary e pentru proiect, și dimpreună cu elu Hentaller, Dobai și Madarász, care au combătut pe Dárday. În ședința dela 22 Maiu, Hermann Otto a ținut o vorbire foarte aspră contra guvernului. După Hermann luă cuvântul Tisza Istvan, care spuse pe față scopurile ce urmărește opoziția prin aceea, că cere reînțetățenirea lui Kossuth. Vorbi apoi Apponyi declarand, că nu primesc proiectul fiindcă stă în opoziția cu conceptul de drept.

Escursiune la Berlin, Hamburg, Suedia și Norvegia arangiază biroul de bilete din Pesta al căilor ferate ung., și anume așa, că participanții pot călători după plac numai la Berlin și retour, ori la Hamburg și retour, ori până la Capul nordic și retour. Cei care fac călătoria întrăgă trebuie să ia bilet și pentru întrăgă provădere, er cei care merg la Berlin și Hamburg, numai dacă voesc. Acestă escursiune se nu se conunde cu cea care o arangiază o societate privată tot pentru aceeași cale. Călătorii până la Berlin și Hamburg, care voesc a folosi acestă ocazie ca să vadă băile de mare germane și belgiane, ori care doresc să rămână acolo mai multă timp, află pentru acesta cele mai favorabile raporturi. În Berlin tocmai pe acelu timp sunt festivitățile reuniunilor de vânători. Biletele pentru Berlin, Hamburg și Capul nordic, ducere și întoarcere, au o valoare de 60 de dîle, prin urmare călătorii la băile de mare pot să ia tot în biroul din Pesta bilete de ducere la băi dela Berlin și Hamburg și retour, precum și bilete de întreținere pentru hotelurile dela băi, cu prețuri mult mai ieftine, de cum costă acolo. Programul amărunit va urma. Prenotările se primesc deja acum. Prețurile sunt: Dela Pesta la Berlin cu ședere de 3 dîle și îndărăt, cu întrăgă întreținere: cl. I. 96 fl., cl. II 74 fl.; fără întreținere: cl. I

66 fl., cl. II 52 fl. Dela Pesta la Hamburg cu ședere de 3 dîle în Berlin și 1 dîle în Hamburg și îndărăt, cu întreținere: cl. I 110 fl., cl. II 85 fl.; fără întreținere: cl. I 80 fl., cl. II 60 fl. Dela Pesta până la capul nordic și îndărăt (durata călătoriei 32 dîle): cl. I 660 fl., cl. II 550 fl.

Sultanul și biserica ortodocsă. Patriarhul ecumenic din Constantinopol a fost dîlele trecute la Sultanul în palatul Yildiz, unde i-a așternut raportul ultimei ședințe a sinodului asupra bisericii ortodocse din Turcia. Patriarhul a fost primit cu multă ceremonie. Maj. Sa la câteva dîle după ce a cetit raportul a pus să exprime patriarhului mulțămite sa. A promis, că va lua în considerațiune și va protegia drepturile bisericii ortodocse, asigurandu totu-odată și privilegiile ce-i compet.

Societatea „Concordia” din Blășiu va arangia o petrecere de văr Luni în 2 Iunie n. c. în grădina lui Comșa din Veza, er Marți în 3 Iunie n. c. va țină adunarea generală pentru a alege juriul administrativ. Prețul intrării la petrecere este: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. Oferte maritimose se primesc cu mulțămite și se vor cuita pe cale diaristică. În casu de ploie, se va amana petrecerea pe Dumineca viitoare.

Patru ca Juda. Lui „Sieb. Deutsch. Tgbllt” i-se scrie din Bistrița, că fișpanul Banffy-pașa a premiat cu câte 25 fl. pe patru învțători populari pentru rezultatele obținute în istoria limbei unguresc. Care sunt acei patru învțători, foia numită nu ne spune. Ar trebui să-i cunoscă lumea.

Furt de găini. În noaptea dinspre Marți i-s'au furat grădinarului Toma Pajorin dela școlă de înotată a orașului 9 găini din coteț. Bănuiala d'a fi săvărșit furtul cade asupra unui cunoscut hoț de găini din Scheiu.

Mamă neglijentă. În Aszupatak o țărăncă încăldi cuptorul ca să coccă pâne, își lăsă copilul ei cel mic lângă cuptor, închise ușa și se duse să vadă de altu lucru. Până să se întorcă, copilul arsese și lă găsi cărbune. Asemenea mame ar trebui aspru pedepsite.

Dar. Maiestatea Sa a dărut 100 florini comunei bisericesci din Comăna de sus, spre scopuri bisericesci și școlare.

ca de obicei, și care numai câte-odată era mișcată de o rață de lumină, când arunca câte o privire cătră copila ce se juca.

Micuța Margareta, care era dedată fără de frățiori, își afla singură ocupațiunii cu ajutorul fantasiei sale; întră aceste își continua une-ori jocurile cu atăta zel și strădanie, încăt celorl mari li-ar fi putut servi de exemplu cum scia ea urmări unele scopuri importante.

Tocmai și-a fost scos jucăriile dintr'un dulap de părete: nisce păpuși, farfurii, tave și altele, și făcea pe economă, și își imbia oșpeții cu beuturi răcoritoare de pe tavele ei. Cel mai plăcut companion de joc i-a fost și i-a rămas micul Cupido. Ilu neteția și-lu desmerda, imbiandu-lu cu bucatele pregătite de ea, și adresandu-i nenumărate întrebări, ale căroru răspunsuri le lua totu ea aspră-și.

Greta scia, că tatăl ei când avea daltă în mână, era tăcut și nu-i plăcea să fi conturbat. Ea atunci se întreținea bucuros cu micul ei săgetător, care după părerea ei nu era de loc tăcut și-i răspundea la toate precis, și așa cum era voia ei.

Așa continuă mai departe, seriosul bărbat cu lucrul său, er velsa copilă cu jocurile sale, și deși adese-ori nu schimbau ore întregi nici barem unu cuvânt, totuși prezența fi-căruia din ei devenise o recerință de viață pentru ambii. Micuța își intrupea cu frioc zelosul ei joc, când observa, că daltă tace, și artistul a trecut în sala vecină; pe elu încălu copleșia momentană, în mijlocul celorl mai adenci reverii, unu simțământ de singurătate și pustiecate când nu audia drăgălașul șgomot de copil. Arare-ori se întâmpla, ca bine crescuta copilă să primescă o dojană. Dia de astăd însă nu trecu fără de a o primi.

Greta intră în unu din dulapurile de părete, în care s'a îndatinat a-și ținea jucăriile—unde fu atrasă de o descoperire prețioasă. Unu palton femeiesc ponosit, unu velu alb murdar, unu eventualu pestriț și nisce scilipeli, ce ore-când le-a folosit artistul la studiu, îi cădură frapatei Greta în mână.

Pe lângă aceste încă o cunună de lauri uscată, pe care cine scie ce admirator alu artistului i-a depus odată la picioare, er acesta a aruncat-o la o parte

cu dispreț, cu care respingea elu toate lucrurile de acestu soi.

Cu toate aceste obiecte frumoșe se împodobi copila cu o nespă bucurie, și cu eventualul în mână își luă apoi loc în mijlocul odăii, pe unu covor, ca să pôtă fi admirată de toate părțile.

Acum, întâiași-dată în viața ei, nu fu îndestulată cu multele onoruri ale micului deu. I părea ceva obositoră i-impromuta cuvinte, și se simți îndreptățită a apela la tatăl său:

„Tată, tată, uite-te totuși, Greta e foarte împodobită, Greta e o damă foarte frumoșă.”

Artistul se uită împrejur și abia își recunoscu copila încărcată de pestrițele vechituri, de sub care eșiau la ivelă obrăjorii ei inocenți o expresiune de mândrie îndestulată.

Cu doi pași ajunse elu la copilă, îi luă cununa de pe cap, și toate i-le aruncă la o parte, strigand cu o vehemență de care totu lucrul nu era vrednic: „Greta a fost astăd foarte neascultată, de va mai face Greta acesta, tata se va supăra rău!”

Micuța privi spăriată la totă strălucirea ce-i zăcea la pământ și deși

cerca prin convulsivă sughiță a-și înăbuși unu neplăcut simțământ, totuși nu i ajută nimic, căci două lacrimi mari i-se rostogoliră pe față în jos. Ca o reproș arțetore picară aceste lacrimi pe inima artistului. Cum a putut elu să fi așa de vehement cătră inocenta copilă? Ce puțin putu presimți Greta, pricina mișcării sale, și cătu de nemeritată trebuie să apară ei pedepsă.

Elu luă copila în brațe. Curându mângăiată, ea se alipi cu dragoste cătră elu. Cu lucrul însă s'a isprăvit astăd. Merseră apoi în grădină, unde la umbră, pe covorul de erbă verde, se juca și se alunga cu ea încoce și încolo ca unu copil, er îmbucurătorul ei risu resuna departe, departe. Când se întunecase luă copila pe genunchi și-i povesti una dintre acele istorii, audite așa de adese-ori, pe a cărei predare somnuroasă ascultătoare punea prețu așa de mare, încăt ori ce încercare a povestitorului de-a mai trece cu vederea unele și altele, ca să ajungă mai curându în capetă, nu isbutia. Prin șoptă unei reclame ea-lu făcea totdeuna să se întorcă erăși la firul povestirii.

Grindină. Comunele Ghirișu, Luna de Arieșu, Grindu, Hădărău, Cheța, Calianu, Sf.-Măria, Tăuren, Sângeru, au fost bătăute foarte tare de grindină. Sămănăturile au suferit foarte mult.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Din *Susen* de pe *Someșu*, Maiu 1890.

Intr'o istorie veche nemțescă, ce o învățăm în copilăria mea, se dice, că Iuliu Cesar, când vorbea despre persoanele, cari ar pute să-i amărăscă viețea, pune adese-ori amicilor săi întrebarea: „Was haltet Ihr vom Kassius?” (pe românește: „Ce socotiți voi despre Cassius?”)

Lucru evident, că cugetele rezervate și simțămintele necurate n'au putut fi ascunse hermetice dinaintea ochilor lumii nici într'unu Cassius.

Și dacă nu se va trece cu vederea împrejurarea, că în fruntea conjurațiunii, a cărei victimă cădu Cesar sub 23 de lovituri de pumnal, aflăm chiar pe Cajus Cassius Longinus, la a cărui adresă referia Cesar întrebarea de mai sus, trebuie să recunoștem, că: „de unde nu-i focu, nu iese fum”, sau, că lumea nu greșese rău în suspiționări.

Intocmai ca Cesar, omenii, cari au inimă curată și țin cu căldură la cauza poporului român grănițer din acest ținut, de 10 ani încôce mereu se intrăbă unu pe altu: „Was haltet Ihr vom... Ciocanu?”

În adevăr, ținuta acestui bărbat a fost până acum foarte enigmatică și neînțeleasă. După-ce veghia cât-va timp la patul muribundeii foi „Albina”, veni ca profesor la gimnasiu din Năsăudu.

În decurs de vre-o 2 ani, urmări cu ochi de Argus pe omenii din fruntea afacerilor fondurilor, și când 2 inși din fruntea acestor fonduri, escontențându pe creditorul intabulat în locu primu pe nisce realități, unde fondul era intabulat în locu alu 2-lea, au încheiat contractu pe numele lor, rămânendu în sarcina lor și acoperirea pretensiunii fondurilor, densusu află cel mai potrivit moment pentru a alarma lumea în potrirea acestora și a-i presenta ca pe nisce omeni, cari lucră în favorul lor propriu pe conta fondurilor.

Năsăudenii curați la inimă, sciindu cu câtă greutate s'au câștigat acele fonduri și păzindu-le ca pe ochii din capu, în casul de față au fost acceșibili pentru suspiționări, și fiind-că o procedură ca cea de mai sus pôte fi legală, dér în modul cum ni-se presintă pôte fi și nelegală, au delăturat pe respectivii, causându-le o pierdere de peste 3000 fl.

În sêra aceea însu, după ce adormi Greta, ședă artistul încă lungu timpu neocupat și ntr'o adencă meditare, cum nu se pré obișnuia.

Elu încă n'a putut uita întâmplarea Țilei. Prima trăsura a mândriei ce, se deșteptă în copilă, și nedrepta asprime cu care a tractat'o, îi da multu de cugetat, și pentru întâia-ora se deșteptă în elu noțiunea de greutatea problemei, ce i sta înainte, — „crescerea unui copil.”

Ființa drăgălașe a Margaretei până acum nu i-a făcutu nici cea mai mică greutate; ea nu i-a stêrnit până acum decât cele mai blânde și mai delicate recerinte.

Dacă însu cu timpul s'ar nasce în caracterul copilei aplecarea, de care elu se înfiora, aplecarea eredită, pentru a cărei împotrivire îi lipsia dibăcia în înțelesul strinsu alu cuvântului?...

Nu de multu îl sfătuisse unu cunoscutu alu său, să-și încredințeze fetița unei dame, la care ar cresce împreună cu copii de etatea ei și observă între altele, că: „Unu bărbat ca d-ta nu se potrivește de locu ca crescătoru unei fete!”

Din momentul acesta pășindu Ciocanu cu devisa: apărarea, regularea și asigurarea intereselor fondurilor scolare în specie și a celor grănițeresci în generalu, a ajuns în fruntea afacerilor fondurilor, ceea ce este indenticu cu a fi în fruntea afacerilor generale ale acestui ținut, pentru-că celu puținu trei din 4 părți ale elementelor de valoare din acest ținut sunt angajate cu existența la fonduri, netrecendu cu vederea, că pe atunci se administrau și fondurile scolastice profesionale gr. cat. prin amplexi fondurilor scol. centrale și de stipendii.

Ajunsu în fruntea afacerilor fondurilor, și-a început politica — desastroasă în rezultate — de a-și câștiga și asigura împrejurul său aderenți cu trecere și omeni cu popularitate, făcendu ca unii să simtă însemnătatea bunăvoinei lui, ér alții lipsa aceleia, ceea ce i-a fost ușor mai înainte, fiind-că statute și normative nu erau, ér mai târziu i-a fost și mai ușor, după ce prinse mână bună cu despotul despotilor, cu comisariul Bánffy, cu alu cărui ajutoru dirigea lucrurile după placu, ajungendu a fi în totu locu conducătoru.

Astfelu stându lucrurile, o parte din omeni au început a-i linguși, o parte însu, vedendu, că-su pré slabu, decâtu să pôtă opri curentulu, s'au datu la-o parte lăsându, fresce, și răspunderea totu în sarcina d-lui Ciocanu.

Acum, trecendu cu vederea peste tôte celelalte, lucrul de căpetenie îi era, după cum dicea, apărarea, regularea și asigurarea intereselor fondurilor pe basa de statute, și ridicarea unui paladiu alu muselor, alu unui edificiu gimnasialu.

Deocercetându, că întru câtu și-a realizat programul în punctulu acesta, aflăm, că sub conducerea d-lui Ciocanu ni-s'a impus din partea celor de susu, pe la cari umbla d-sa așa de desu, unu statut, prin care sunt călcate în picioare tôte acele principii, alu căroru luptătoru s'a declarat d-sa de atâtea și atâtea-ori. A rămasu cu tôte acestea asigurat scaunulu directorulu gimnasialu în comisiunea administrătoare și nu s'a stersu nici diurnulu, nici speșele de călătoriă după kilometru, cari sunt așa de „modeste”, încatu după 10 zile petrecute la Pesta se urcă la 400 fl. Aflăm mai departe unu edificiu gimnasialu splendidu, alu cărui planu nu l'au aprobatu cei de susu până nu s'a destinat în elu și locuința pentru directoru.

Acum numai de nu s'ar întâmpla, ca totu de susu să-lu silască pe d-lu Ciocanu, ca directoru, să locuască în cartirul la gimnasiu și să folosască și grădina, căci așa a pășit și cu salariul

Elu a luat glumeta observare în nume de rău și nevinovatulu sfătitoru mai că nu-i dădu o dojana. Ei, dér astădu se afla în poziția de a-i da dreptu. Elu se convinsse deoparte, că nu posedă calitățile, care le reclamă marele opu alu creșterii, de altă parte promisiunile făcute nu-i permiteau a se despărți de copilă, pentru-că tôte fibrele inimei lui îl legau de ea. Se înălță la cugetulu, că Dumneșeu, care a plântat în sufletulu lui o asemenea iubire, nu-i va denega nici înțelepciunea, de care simțea lipsă la rezolvarea temei sale.

De aici înainte voia elu a se cresce însuși cu și pentru copilă, încatu îi va ajuta Dumneșeu.

Asupra Gretei puțină impresie făcu evenimentulu Țilei. Visulu fericit alu copilăriei sale nu era turburat de nici o grijă, și când în Țiua următoare intră érăși în atelieru și vedu cununa scuturată zăcendu într'unu colțu, o surprinsse întunecoasă avintire, că a fost dojenită și brațulu ei c'o fragedă încredere cuprinse gâtulu miculu amorașu, șoptindu-i în taină la ureche: „Greta a fostu erî neascultătoare!” (Va urma.)

de directoru la fonduri, care i-s'a ridicat dela 1200 fl. la 1500 fl. totu de susu, fără a-și fi înaintat rugare la comitetu, ori a-i fi propus comitetulu ridicarea. Sărmanulu, câte i-se mai întâmplă!

Edificiulu gimnasialu, ridicat cu 120.000 fl., este frumosu, ce-i dreptu, și ne este onore cu elu; ei, dér decât s'ar fi edificat în loculu lui unu numai cu 50—60.000 florini atunci fondulu nu s'ar fi cufundat în datorii, nu trebuia să se închidă școlele triviale, nici să se amenințe în existență cele normale, și cu atât mai puțin îi venia cuiva în minte să mai reflecteze la ajutorulu statulu.

Încatu privește apărarea, regularea și asigurarea celorlalte averi grănițeresci, trebuie să recunoștem, că d-lu Ciocanu a fost de multu pentru împăciuire cu familia Kemény, dér advocații fondulu ne spuneau înainte de acesta cu câțiva ani, că până este Dumneșeu în ceru și vre-o dreptate pe pământu, procesulu se va câștiga. Ei, dér de dreptate la noi, și pentru noi, astădu nu pôte fi vorba. Procesulu s'a purtat și pe bieții grănițeri i-a costat 30 de mii fl., pe cari au să-i plătescă ca speșe de procesu din venitul pădurilor.

Lucrul ni-se presentă însu și mai întristătoru, decât ne reamintim fâgăduințele, ce ni-se făceau astă-tômnă, când ni-se propunea pacea cea de 315.000 fl. împodobite cu terenul montan etc. față cu porunci ce le primim astădu.

Spre sur, rinderea noastră aflăm, că nu numai nu ni-se separăz frânghii de pădure pentru fiă-care comună, dér s'au statorit și ni-s'au impus taxe, de cari noi nici nu ni-am adus aminte. Astfelu fiă-care stănu are să plătescă de veră 10 fl., apoi pentru unu lemn uscatu 30 cr., pentru unu verde 1 fl., apoi speșele forestierulu, cari încă se pôtă socoti la 15—30 fl. Luându în considerare, că pe la noi trebuie să se mute fiă-care stănu celu puținu odată pe veră, ceea ce ar face 20 fl., apoi luându în considerare, că de cătră tómnă o stănu se desparte în 4—5 botelie, după numărulu pcurarilor, trebuie să prevedem o cheltuelă de celu puținu 100 fl. la o stănu pe o veră, carea ar face la o comună întregă vre-o 4—500 fl., după numărulu stanelor, ce le are.

Dér încependu dela a. 1881 d-lu Ciocanu jôcă și unu felu de rolu politicu în mare, cum am dice. Anume în acestu an d-sa luă parte la statorirea programulu naționalu din Sibiu, ér, de nu m'șșelă, la reîntôrcere prin Bistrița lucră în contra acestui programu, motivându și procedura, în cercu restrinsu, cu aceea, că interesele noastre pretind să se scie odată'n susu, că nu Jidovii sunt aici dătător de tonu, ci noi. Totu asemenea lucră în contra programulu nostru naționalu și la 1884, când cu alegerea de deputat a lui Vizsolyi, sub cuvântu, că interesele noastre pretind așa. Totu așa făcu d-lu Ciocanu și cu 3 ani mai târziu, când cu alegerea deputatulu Jelinék:

„Adu pasivă, mâne activistă
„Dér totu mare naționalistă.”

În adevăr, multe au mai poftit interesele noastre! Mereu, mereu ni-s'a Țis: să cedăm acêsta, ca să câștigăm cealaltă, să facem acêsta, că ni-se va face cealaltă, și totu am cedat și am făcut, până am ajuns de nu mai avem ce să mai dăm, de nu cumva „crucea pentru merite.”

Trebuie să stea omul încremenit în fața lucrurilor, ce se desfășură.

Atunci, când prin statutu impus și se dechiară averea privată de avere publică, ér școlele se lipsesc de caracterul profesional și se dau pradă unor omeni de felul lui Havas, când prin pactu încheiat cu guvernulu și-se calcă în picioare principiile proprii și interesele cele mai vitale ale unui ținut de peste 40 comune, când după tôte acestea te po-

menesci cu o cruce pentru merite, câștigate în o calitate, ce n'ai ocupat (căci Ciocanu a fost directoru la fonduri, ér la gimnasiu a fost totu cam substituit prin altulu), conferită aceleia, sub a căruia conducere s'a pierdut materialmente și moralmente totulu; apoi la reîntôrcere din Pesta se fi în Năsăudu, în mijloculu grănițerilor, binevenat din acestu incidentu din partea unui grănițer nou, — carele, ca om de onore, trebuia să mulțămescă de cinstea de a fi membru denumit în corporațiunile fondurilor grănițeresci, — și să mai vești, că abia-lu încunjură pe acela 5—6 grănițeri, pe când la alte ocașii îți erau prea mic încăperile: — e mai mult decât o ironie a sorții.

Dér d-lu Ciocanu se scie acomoda în tôte împrejurările. Cu ocașiea gratulațiunii pentru cruce, cum am aflatu, elu a Țis gratulațiunilor săi: „Acêstă distincțiune nu e a mea numai, ci și a D-vôstră, cari m'ați ajutat în lucrări!”

Pe câtu cunoscu eu însu, atât în Năsăudu, cât și mai vêrtosu în celelalte comunități, puțin se vor afla, cari se bucură de acea cruce, nu pentru că dora n'am avé simțu față de omenii vrednici, ci pentru-că n'am fostu așa de fericit, ca să-lu putem distinge noi cu orădu încrederei vecinice, alu recunoștinței, mulțămitei și stimei a 44 comune grănițeresci.

Sciim bine, că nu pôte dice cu Cicero „Jucundi acti labores”. Cu tôte acestea i dorim viêtă lungă, ca să putem dice filor filor nostri: „Etă omul, sub a căruia stăpânire s'au perdatu tôte!

DIVERSE.

Ce face gelosia! Se scrie din Triest, că acolo s'a întâmplat în Țilele trecute o dramă sângeră, din cauza gelosiei. Într'una din casele din Via San Philipo locuia o păreche de omeni. Bărbatulu, cu numele Nazario Diro, din gelosia a străpuns c'unu cuțitu de două ori pe nevastă-sa, apoi și-a tăiat și lui gâtlegiulu. Femeia a murit, bărbatulu încă trăesce. Nenorocita păreche lasă în urma sa unu băiatu numai de 6 ani.

Ucigași bestiali. În comuna Zastavka din cerculu Konitz (Moravia), locitorulu Wychodil fu ucis cu unu ciocanu de nevastă-sa și de ginere-său, cadavrulu fu Țiritu apoi în podulu casii căreia i-s'a datu focu. Pe lângă acêstă casă au mai ars încă alte șese. Cadavrulu a fostu aflatu carbune. Ucigașii se află n mâ-nile justiției.

Cursulu piețel Brașov

din 23 Maiu st. n. 1890.

Banote românești	Omp.	9.32	Vând.	9.35
Argintu românesc	-	9.27	"	9.30
Napoleon-d'ori	-	9.34	"	9.36
Lire turcesci	-	10.54	"	10.62
Imperiali	-	9.58	"	9.62
Galbeni	-	5.45	"	5.50
Șeris. fonc. „Albina” 8 ⁰ / ₁₀	-	-	"	-
5 ⁰ / ₁₀	-	-	"	-
Ruble rusești	-	132.50	"	134.—
Mărci germane	-	57.40	"	57.60
Discontulu 6--8 ⁰ / ₁₀ pe anu.	-	-	-	-

Cursulu la bursa de Viena

din 22 Maiu st. n. 1890.

Renta de aur 4 ⁰ / ₁₀	-	-	-	103.95
Renta de hârtie 5 ⁰ / ₁₀	-	-	-	99.80
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	-
aur	-	-	-	117.—
dto argintu	-	-	-	96.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	113.60
Bonuri rurale ungare	-	-	-	89.10
Bonuri croato-slavone	-	-	-	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	-	-	-	—
Imprumutul cu premiulu ungurescu	-	-	-	137.70
Losurile pentru regularea Tisei și Șeghedinulu	-	-	-	127.10
Renta de hârtie austriacă	-	-	-	99.30
Renta de argintu austriacă	-	-	-	89.90
Renta de aur austriacă	-	-	-	110.35
Losuri din 1860	-	-	-	189.—
Acțiunile băncii austro-ungare	-	-	-	964.—
Acțiunile băncii de creditu ungar.	-	-	-	343.75
Acțiunile băncii de creditu austr.	-	-	-	302.50
Galbeni împărătesci	-	-	-	5.56
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.36
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	57.67 ¹ / ₂
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	117.40

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

